

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень. В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство “Українських Робітничих Вістей”

Передплата на рік \$4.00 Руконисий не звертає ся.

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

БОБЕРСЬКИЙ НЕ ЗАПЕРЕЧУЄ ЗРОБЛЕНИХ ЙОМУ ЗАКИДІВ.

На поміщену в 29. ч. “Укр. Роб. Вістей” кореспонденцію з Відня п. н. “Що зробив Ів. Боберський з майном Центр. Управл. Укр. Сінових Стрильців”, в “Укр. Гоа” і “Кан. Укр.” з минулої середи появила ся слідуюча відповідь Боберського:

ВІДПОВІДЬ ІВАНА БОБЕРСЬКОГО на допис з дня 9. цвітня, 1921. ч. 29. “У. Р. В.”

І. Ласкавим Панам Редактором “Українських Робітничих Вістей”:

Я не приїхав до Канади воруговати.

В моїх викладах говорю безсторонно про всі напрями нашої роботи і з тою вірою, що вирівнювані суспільних нерівностей є одиноким справедливим, безконечним шляхом людськості.

Кожний розумний слухач, що був на моїх візитах, може се потвердити, а було їх понад 8000.

Ваша ворожечка проти мене і проти моїх візитів є цілком безпідставна.

Ви однак оголомуєте про мене несовістні дописи, не провірявши справи. Так не поступав ніяка редакція, що абим про свою честь. Змушуєте мене до оборони.

ІІ. Поклоням Панам Читачам:

Завинувати записок очевидним небилицям, а описи еше може суперечати над тим небилицям, уважаю за ситилову ува, особливо з шкідливим час, коли доводило ся змороги роботи на нас же, а вороги скрізь лущать ся і проти нас працюють.

Я приїхав до роботи і не маю найменшої охоти ставати в часописах до сварки, щоби відвертати в свій спосіб увагу нашого громадянства від важких справ. А хто з поважних панів Читачів хоче знати, кілька ліни, темноти і кривди є в тих небилицях, що їх Панове Редактори “Українських Робітничих Вістей” були ласкаві на мене помістити і як їх дописувач з Відня за їх власних 10 доларів знаменито надав жинес старим наддунайським газом, нехай прише ласкаво датою на тих, що потерпіли через польсько-шляхотський напад на наш край, а одержити мій печатаний лист про сю справу.

І шкода було “У. Г.” іритувати ся і аж в двох числах накадити ся на “У. Р. В.” за поміщені статі про Боберського!

Сам Боберський, проти котрого були піднесені публично тяжкі обвинувачення, не заперечує тих обвинувачень, лише обіцяє за надісланем “датку” вислати який “печатаний лист”. Така відповідь не є відповіддю, яку повинен дати чоловік, що чуєть ся цілком чистим. Се лише дальша крутина, а не висвітлені справи, се спроба робити новий “бізнес” навіть там, де вже чесний чоловік повинен думати про оборону своєї честі, а не про стягане доларів.

У відповідь на “відповідь” п. Боберського ми скажемо коротко:

Ніхто вас, п. Боберський, не питає, чоги ви приїхали до Канади та що ви тут робите, і ви не потребуєте на се відповідати.

Ніхто вас не тичне ставати в часописах до сварки і ви не потребуєте від сього відмовляти ся.

За те —

Проти вас були піднесені публично в пресі тяжкі обвинувачення в надлуживано громадського майна для своїх особистих цілей;

І ви, як людина, що чуєть ся у всім чистою і дорожить своєю честю, —

Повинні були на піднесені проти вас публично закиди — публично відповісти.

Коли-ж ви, замість дати публичну відповідь, обіцяєте за надісланем датку вислати свій “печатаний лист”, а замість заперечення піднесених проти вас тяжких закидів — називаєте ся закиди “жинес старим наддунайським газом”, — то се свідчить лише, що ви не хочете чи не можете заперечити зроблених вам публично тяжких закидів, і ми звертаємо на се увагу українських робітників і фермерів в Канаді.

На публичні закиди повинна бути публична відповідь. Коли-ж сего нема, то се свідчить, що закиди правдиві.

А “У. Г.” радимо не дуже так іритувати ся, бо се шкодить на здоров'я, як також не дуже оборонити Боберського, коли він сам не хоче себе боронити. Більше напишемо “У. Г.” тоді, як перечепаємо обіцяне на слідуючий тиждень.

ДАЛЬШІ БРЕХНІ КАТОЛИЦЬКОЇ ПОМИНИЦІ.

“Кан. Українець” в останнім числі знова стріляє зза пистолета на “товаришів”, тільки вже не в “редакційній замітці”, але в писаній редактором “дописі” з Вінніпегу. Ціла ся “допис” же крайню чорнотетивним, чисто погромницьким духом, якраз таким як на католицький орган пристало. Але се оставимо. Автор “дописи”, так само як і “редакційної замітки”, не говоривши отверто. На початку згадав лише виразно за збирание “Робочим Народом” фонду на пресову машину до Києва, а дальше пише брехні з приводу збирання грошей на закупню медикаментів для совітських республік і не говорить ясно, до кого се все відносить ся. Аж на самі кінці “дописи” каже: “А “Укр. Роб. Вісти” я визнаю, абим як найкраще оповістили, куди і кому зібрані від укр. робітників гроші вислали і щоби в часописі була поміщені відбитка поквитованя від того, що гроші одержав”.

Хотий ми певні, що таких хуліганських “дописів” не пишуть робітники, лише самі редактори чорнотетивних газет, старачи ся сям спосібом дискредитувати робітничий рух, — ми все-ж таки порушуємо сю справу, щоби показати перед укр. робітниками, що вся наша робота є чиста, а ті, що випишуть на нас чорні брехні, мають за собою дуже чорну минувшину.

Ті короткі відповіді щодо грошей, зібраних на пресову машину до Києва. — Так, “Робочий Народ” збирав сі гроші і не вислав їх до Києва по просто тому, що в Росії і на Україні прийшли були до власті большевики і сих грошей не можна було до Києва вислати. Сі гроші лежать гарненько в банку і на ходять ся під зарядом Укр. Роб. Дому. Вислати їх до Києва не можна і до нині (і там їх не потребують) і вони мусять на дальше остати в банку.

Щодо збирання фондів на закупню медикаментів для Совітської Росії і Радянської України, то перше всего треба запам'ятати кождому, особливо редакторам “К. У.” слідуюче: Ні Український Робітничий Дім в Вінніпегу, ні “Український Робітничий Вісти” жадних фондів на закупню медикаментів для

совітських республік не збирали і абим центу на повисну цілу в своїх руках не мали і не мають.

Збіркою фондів на закупню медикаментів для Совітської Росії і Радянської України займав ся і займаєть ся особний комітет, аложений з представників 14 робітничих організацій в Вінніпегу і тими організаціями контрольований. Сей комітет містить свої справозданні в місцевій англійській газеті “One Big Union Bulletin”. З особна знов скажемо, що гроші, зложені на медичну поміч совітським республікам підчас мітінгу МекБрайда в Укр. Роб. Домі, пішли також до рук вище згаданого комітету.

Додало ше також, що ми звернули ся до місцевого Комітету Медичної Помочи Совітській Росії і Радянській Україні, щоби він постарав ся від головного комітету в Нью Йорку о точний звіт, кілько головний ньюйорський комітет отримав грошей від вінніпегського комітету. З сего звіту ми зробимо відбитку і помістимо його в “Укр. Роб. Вістях”.

А які гроші розуміє “дописувачель” “К. У.”, коли “взирає” “У.Р.В.” “абим як найкраще оповістили, куди і кому зібрані від укр. робітників гроші вислали і щоби в часописі була поміщені відбитка поквитованя від того, що гроші одержав” — ми не знаємо. Думаємо, що по перечитаню повисного йому нема вже потреби пояснювати, які він гроші розуміє.

А тепер ми, в імени укр. робітників і фермерів в Канаді, визнаємо “Канад. Українець”, не ізза плота, як се він робить, але отверто і виразно:

Щоби він як найкраще оповітив, куди і кому зібрані в 1915 році від укр. робітників гроші на “Повоєний Фонд” вислав і щоби в часописі була поміщені відбитка поквитованя від того, що гроші одержав;

Щоби як найкраще оповітив, куди і кому зібрані в 1919 році від укр. робітників гроші на “сироту Іваса” вислав і щоби в часописі була поміщені відбитка поквитованя від того, що гроші одержав;

Щоби як найкраще оповітив, куди і кому зібрані в 1919 році від укр. робітників гроші на “Чвертьміліонний Фонд” вислав і щоби в часописі була поміщені відбитка поквитованя від того, що гроші одержав.

Словом — щоби “Канад. Українець” як найкраще оповітив, куди і кому зібрані в останніх роках від укр. робітників на ріжні “народні цілі” гроші в сумі около 20 тисяч доларів вислав і щоби в часописі була поміщені відбитка поквитованя від тих, що гроші одержали.

РАДЯНСЬКА БІЛОРУСЬ.

(Кореспонденція до “Укр. Роб. Вістей”)

(Докінчене.)

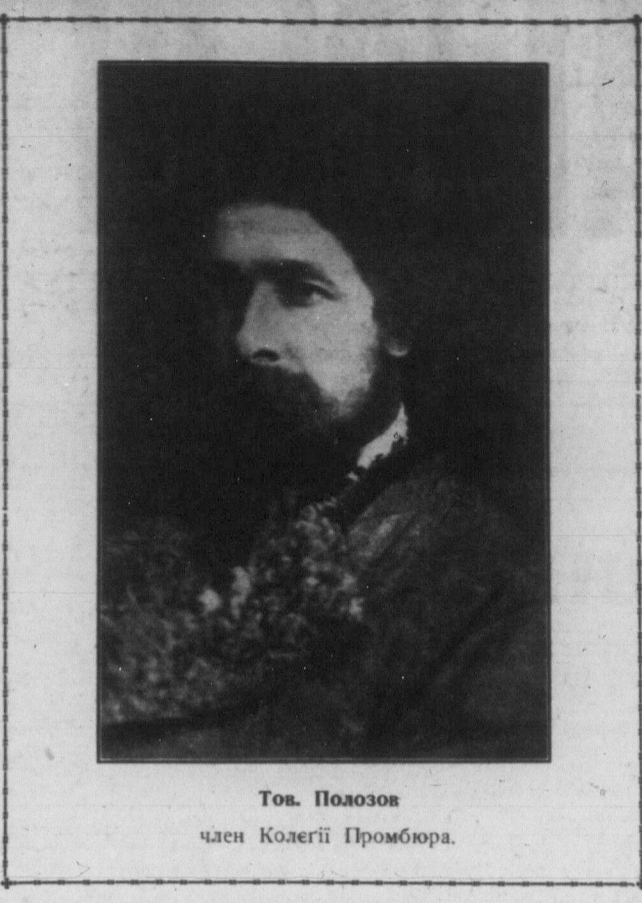
Білоруські соціалісти.

Колісь в Білорусі існувала “Білоруська Соціалістична Громада”. Була там і своя партія, подібна до колишньої “Української Революційної Партії”. В 1917 році утворилась Білоруська Партія Соціалістів Революціонерів, — утворилась шляхом виходу з колісь спільної з соц. дем. партії. Тим чином революція на Білорусі не могла обминути участі тих двох груп. Та участь в революції, як відомо була подібною до участі в ній самої Білоруської Центральної Ради і той, хто знає властивості українських соц. дем. і соц. рев., може вже тим забгнуту до певної міри дух і характер тих двох білоруських партій. Були там ліви й праві, з котрих одні лишались тим, чим завжди були, а другі змінились з большевиками. В Москві існувала досить поважна білоруська секція в Російській Комуністичній Партії, що вийшла почасті з лона тих же білоруських соц. дем., або що створилась з членів бувшої Російської Соц. Дем. Партії (большевицької течії).

Серед соціал-демократів ми згадували вже Лясюка, бувшого учителя, що колісь відсидів два роки в царській в'язниці і був засланий 1908 р. на Сибір з позбавленем прав. Він відправив на Білорусі дуже поважну ролю, але якраз тримав ся польського напрямку. Не вважаючи одіна на се, він після відступу польської армії, лишив ся в Білорусі й тепер працює на якийсь культурний робіт в Радянській Білорусі в Мінську.

Білоруські соціалісти революціонери представляють собою вже більшу силу і з ними треба числитись значно більше. Ся партія відбула еволюцію подібно Українській Партії Соціалістів-Революціонерів, ма ла своїх лівчів, які завершили свій розвиток тим, що в марті 1920 року записали ся в Комуністичну Партію Білорусі.

Але по злитю частини з комуністами, друга залишилась і на далі існувати особно, хитаючи від признания радянської системи до прихильности до парламентаризму і до демократизму. І тут мов на сміх доля так упорядкувала шляхи, що українські і білоруські соц.-революціонери мов навмисно пішли однаковименькою стежкою. Як одні так і другі заняли становище “робітничих рад” і “диктатури трудящого народу”. Як одні так і другі готові начеб працювати

Тов. Полозов член Колегії Промбюра.

Радянське будівництво.

В першій частині нашої статті ми докладно спинались на тій еволюції, яку перейшла Білорусь від часів буржуазної революції і кінцяючи останніми перемогами радянської влади, — кажемо “докладно” в такому зміслі, в яким се може бути сказане в статті.

Той факт, що білоруські соц. рев. стапули на ґрунті “трудящого рад” стверджує нам ще одні раз про непереможність соціалістичної ідеї. Се нам знова підказує про нові перемоги соціалістичної революції. А перемога та виявилась не тільки в тім, що Білоруська Радянська Соціалістична Республіка в супереч намаганням ворогів її повалити стає щораз все доцільною, але й в тім, що майже цілий білоруський націоналістичний табор готовий її признати й примиритись з її існуванем. І нині ми маємо Радянську Білорусь зі своїм правительством в Мінську зі своїми установами, зі своєю конституцією. Навіть більше. Радянську Білорусь проголошено самостійною, суверенною пролетарською державою, яка так як і Україна вступає до державного союзу з совітською Росією.

Розумієть ся, націоналістичне міщанство не вдоволене тою самостійністю, а вимагає широкій, аж такої, щоб на карк селянина самостійно сів якийсь Балахович, як у нас Петлюра. Але комуністам се байдуже, бо вони знають, що дійсна національна незалежність може бути тільки тоді, коли є незалежність праці від приватного капіталу.

Як автономна країна, Білорусь має своє правительств, раду народних комісарів, на чолі котрого стоить товариш Черв'яков, комуніст Білорусі. Народним комісаріатом (?) у правлі бувший білоруський соціаліст революціонер Ігнатович, коварий тепер є також членом комуністичної партії (большевицької) Білорусі.

З сего партією білоруські ліво соціалісти-революціонери спершу конкурували, але що дальше, то більше штовхало їх жите на стежку, котрою йшла революція на чолі большевиків і врешті вони зробили так само, як українські борючисті. Вони записали ся комуністами-большевиками і нині діяльно працюють над відродженем трудящого люду Білорусі. Тай не тільки працюють вони над економічним відродженем, вони неминучо мусять, як і комуністичний рух цілого світа, навіть працювати над відродженем націоналізм колісь глобальних робітників і селян. Комуністи на Білорусі може спершу й взяли ся до хитрого толкування національної справи, але коли й були такі чи інші похляки й відхили, то їх тільки той не робить, хто нічого не робить. Що більше зміцнялась совітська влада в осередку-революції, то більше спершу схематична комуністична політика набувала м'язів, кістк

ПЕРШИЙ ВСЕУКР. З'їЗД ЖІНОЦТВА.

Сьгодні відкриваєть ся зїзд Жіноцтва. На першому Всеукраїнському зїзді будуть представлені незалежні селянки і пролетарки міста. Великий соціалістичний переворот, що привів до знищення капіталу і експлуатації ним робітничої маси, несе так само визволене із ланцюхів рабства, забитости і локори жінцину. Буржуазний лад утворив умови, при яких жінчина була цілковито привязана до домашнього кутка, була обтяжена всякими обов'язками сього кутка, несла величезну роботу дома, а так само надзвичайно експлуатовувалась в підприємствах, на фабриках і заводах і по економіях, при чому труд її оплачував ся мізерно. В той самий час жінчина пролетарка і біднища селянка, виробляючи великі матеріальні цінності, була позбавлена всяких політичних і горожанських прав.

Такий стан річий, утворений капіталістичним ладом, не давав можливости жінчині проявити свої духові цінності, не давав виховатись політично, щоби стати поряд з товаришом мушциною в ряди активних борючів за право пригнобленої класи трудящих. Були поодинокі жінцини, що виривались із пут, виходили із одурманюючого оточення капіталістичних порядків і ставали поряд з мушциною до боротьби.

Соціална революція широко розчинила двері жінчині, — вона зробила її рівноправним членом пролетарської сім'ї і приєднала її до великої політичної і суспільної роботи. І особливо зараз, коли капітал ше не знищений зовсім, коли нам приходить ся боротись з організацією буржуазії в світовому масштабі і коли ся організація ще має в собі великі сили, особливо зараз треба вилити порив жінцотва до самодіяльности, до організації своєї пролетарської волі, направленої на одну мету з пролетарем-мушциною, — саме на боротьбу з буржуазією, на боротьбу з капіталом.

Зїзд жінцотва, які відбулись по повітах і губерніях, проходили під знаком революційности і розуміння завдань і відповідальности моменту.

Перший Всеукраїнський зїзд мусять так само пробіти під сим знаком і положити першу підвалину до виходу жінцини на широке поле політичної і суспільної діяльности. Цінности духові жінцини мають розвинутись і зїзд протривить шлях до сього. В соціалну боротьбу клас в місті і селі втягуєть ся жінчина, як діяльна особа і роля її в сьому відношенні велика і відповідальна і ми без сумніву знаємо, що пролетарка міста і біднища селянка стануть активно до праці і процес відмежованя дрібної буржуазії, особливо на селі, піде поскоренім темпом.

(Харківські “Вісти”)

ПО РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Ремонт паровозів.

ПОЛТАВА, 31—X. Полтавські залізничні майстерні за вересень місяць випустили за середнього ремонту 12 паровозів замість 10-ти, що призначили ся по роскладі. Залізничне дело виконало програмове завдане а саме випустило з середнього ремонту, завдяки напруженій праці ше й по біжучому ремонту 236 паровозів. (Ужгород).

На Київщині.

КИЇВ, 31—X. В Липовецькій повіті в містечках Юнчих і Монастирищі організовані дві спілки Комуністичної молоді. Крім того в повіті організовано 18 хат-читальн. Успішно провадить ся організація комитетів незалежних селян. (Ужгород).

Електрофікація села.

В районі стації Калитвської Донецького округу, по всіх хуторах провадить ся електричне освітлене. (“Вісти”)

Gregory.